

วันที่ 4 พฤษภาคม เป็นวันฉัตรมงคล

ที่ห้องห้อย ขอนำเสนอถึงความสำคัญของวันดังกล่าวให้เพื่อนๆ ได้ทราบกัน

วันฉัตรมงคล เป็นวันที่รำลึกเนื่องในโอกาสครบรอบปีพระราชพิธีบรมราชาภิเษกที่พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จขึ้นเถลิงถวัลยราชสมบัติและดำรงพระอิสริยยศเป็น "พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว" พระมหากษัตริย์รัชกาลที่ 10 แห่ง

ราชวงศ์จักรี และราชอาณาจักรไทย พระราชพิธีฉัตรมงคล ในรัชกาลที่ 10 ได้จัดขึ้น 3 วัน โดย วันที่ 4 พฤษภาคม พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงประกอบพระราชพิธีบรมราชาภิเษก ประกอบด้วย สรงพระมูรธาภิเษก ณ ศาลาพระที่นั่ง

จักรพรรดิพิมาน ทรงรับน้ำอภิเษก ณ พระที่นั่งอัฐทิศอุทุมพรราชอาสน์ ทรงรับเครื่องเบญจราชกกุธภัณฑ์ ขัตติยราชวราภรณ์ และพระแสง ณ พระที่นั่งภัทรบิฐ เสด็จพระสงฆ์ดับเทียนชัย ณ พระที่นั่ง

อมรินทร์วิดิเจ็ลย์

วันที่ 5 พฤษภาคม

เป็นพระราชพิธีเฉลิมพระปรมาภิไธย พระนามาภิไธย

สถาปนาพระภูพานันดรศักดิ์พระบรมวงศ์ และเสด็จพระราชดำเนินเสียบพระนครโดยขบวนพยุหยาตราทางสถลมารค ประทับพระราชยานพุดตานทอง มีกองทหารหน้ารับขบวนพระอิสริยยศจากพระที่นั่งอภรณ์ภิโมกข์ปราสาท พระบรมมหาราชวัง ไปวัดบวรนิเวศวิหาร วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม และคืนสู่พระบรมมหาราชวัง

วันที่ 6 พฤษภาคม พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จออกมหาสมาคม ณ สีหบัญชร พระที่นั่งสุทไธสวรรยปราสาท ให้ประชาชนเฝ้าฯ ถวายพระพรชัยมงคล และเสด็จออกให้ทูตานุทูตและกงสุลต่างประเทศเฝ้าฯ ถวายพระพรชัยมงคล ณ พระที่นั่งจักรีมหาปราสาท.

'ตำราช่างเอกสารโบราณ' ภูมิปัญญาเกษตรศาสตร์คู่มือพื้นดิน

19

'ตำราช่างเอกสารโบราณ' ภูมิปัญญาเกษตรศาสตร์คู่มือพื้นดิน

ช้างเป็นสัญลักษณ์สยาม

ตำราช้าง

ช้างจากทับหลังปราสาท

ตำราช่างจากสมุดข่อย

ช้างต้นเทียบเกย

ตำราช้างคัดลอก

ช้างในขบวนแห่

สืบเนื่องจากวันอนุรักษ์มรดกไทยเมื่อวันที่ ๒ เมษายน ที่ผ่านมามีกรมศิลปากรโดยสำนักวรรณกรรมและประวัติศาสตร์ได้นำเสนอ "ตำราช่างในเอกสารโบราณ" เป็นเอกสารที่หายากและน่าสนใจยิ่ง อาจารย์กองแก้ว วีระประจักษ์ ผู้เชี่ยวชาญอักษรโบราณได้ใช้เวลากับการถอด

บทเรียนจากเอกสารเก่าด้วยความตั้งใจ เพราะเหตุที่ช่างกับมนุษย์ได้มีความสัมพันธ์ที่เอื้อประโยชน์ต่อกันมากกว่า ๔,๐๐๐ ปี แลมนุษย์ได้มีวิธีการนำช้างออกจากป่ามาใช้เป็นพาหนะที่แสดงถึงอำนาจเหนือช้างจนช้างถูกใช้เป็นอาวุธด้วยมีพลังมากกว่าสัตว์อื่นในการสู้รบ จึงมีการพัฒนาการคิดความเชื่อให้ช้างกลายมาเป็น "สัตว์มงคล" คู่บารมีของผู้ครอบครอง ดังนั้นการสร้าง "ตำราเกษตรศาสตร์" ขึ้นในดินแดนอินเดียเหนือโดยนักบวชและปราชญ์โบราณจดบันทึกพฤติกรรมของช้างไว้ แล้วนำสร้างเป็นตำราสำหรับภักษัตริย์ จึงทำให้ตำราเกษตรศาสตร์จากอินเดียได้เดินทางมาสู่ดินแดนสุวรรณภูมิแหล่งที่มีช้างจำนวนมากพร้อมกับความเชื่อทางศาสนา เทคโนโลยี การปกครอง การค้าขาย เป็นต้น ด้วยเหตุที่ตำราเกษตรศาสตร์ถูกถ่ายทอด

แนวหน้า

Naew Na
Circulation: 900,000
Ad Rate: 1,250

Section: สดุดีปดาดำ/-

วันที่: อาทิตย์ 2 พฤษภาคม 2564

ปีที่: 42

ฉบับที่: 14613

Col.Inch: 108.62 Ad Value: 135,775

หน้า: 13(บนขวา), 19

PRValue (x3): 407,325

ศิลปิน: สีสี่

คอลัมน์: ภูมิบ้าน ภูมิเมือง: 'ตำราช่างเอกสารโบราณ' ภูมิปัญญาศาสตร์คู่แผ่นดิน

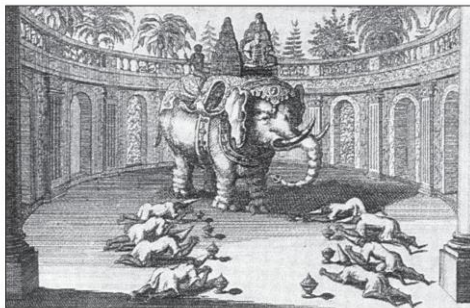
จิตรกรรมตำราช่าง

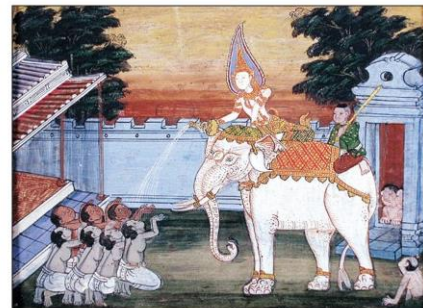
ช่างมหาราชอินเดย์

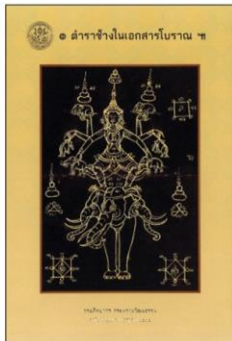
ช่างศึก

ช้างสำคัญสมัยพระนารายณ์

ช่างในพระเวสสันดรชาดก

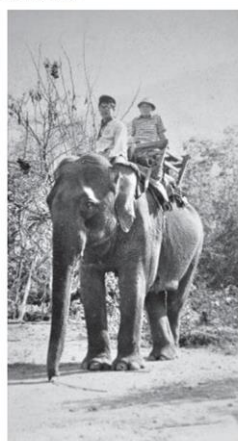
ตำราช่างเอกสารโบราณ

ศาลเจ้าพ่อหอเชือก กรมศิลปากร

อ.ก่องแก้ว วีระประจักษ์

ช้างหลงไซ้ในราชการ

เรียนรู้กันในสยามประเทศ จึงมีความคล้ายคลึงกับต้นกำเนิดตำราช่างในอินเดีย ดังปรากฏว่า “หมอเฒ่า” หรือ “หัวหน้าครูช่าง” นั่นคือ “พราหมณ์พฤติบาท” ตามคำเรียกของสันสกฤต ส่วน “ครูช่าง” นั่นคือ “พราหมณ์หัตถดาจารย์” ซึ่งพราหมณ์ทั้งสองนี้จะร่วมกันในพิธีกรรมสำคัญที่เกี่ยวกับช่างโดยเฉพาะ และปล่อยให้ช่างในศาสนาฮินดูนั้นถูกเรียกเป็นพราหมณ์ ไปด้วย เช่นเดียวกับเรียกชื่อ ศาสนาพราหมณ์แทนศาสนาฮินดูจากอินเดีย

ตำราคชศาสตร์นี้เป็นตำราในคัมภีร์ไตรเพทของศาสนาฮินดู เป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยเรื่องของช้าง แบ่งออกเป็น ๒ ตำรา คือ ตำราคชลักษณ์ กล่าวถึงรูพรรณลักษณะของช้าง ทั้งดีและชั่ว และตำราคชกรรม กล่าวถึงตำราที่รวบรวมเวทมนตร์คาถา กระบวนการจับช้าง รักษาช้าง และการบำบัดเสียดจัญไรต่างๆ ของช้าง นอกจากตำราคชศาสตร์แล้วสยามประเทศยังมีตำรานารายณ์ประทมสินธุ์ กล่าวถึงการกำเนิดช้างมงคลว่า พระนารายณ์บรรทมบนเกษียรสมุทร บังเกิดดอกบัวจากพระอุทรมี ๘ กลีบ ๑๗๓ เกสร จึงนำไปถวายพระอิศวร ที่เขาไกรลาศ พระอิศวรแบ่งเกสรดอกบัวนั้นประทานแก่ พระองค์เอง

แนวหน้า

Naew Na
Circulation: 900,000
Ad Rate: 1,250

Section: สุดสัปดาห์/-

วันที่: อาทิตย์ 2 พฤษภาคม 2564

ปีที่: 42

ฉบับที่: 14613

Col.Inch: 108.62 Ad Value: 135,775

หน้า: 13(บนขวา), 19

PRValue (x3): 407,325

ศิลปิน: สีสี่

คอลัมน์: ภูมิบ้าน ภูมิเมือง: 'ตำราช่างเอกสารโบราณ' ภูมิปัญญาช่างศาสตร์คู่แผ่นดิน

พระอิศวร รับเกลสรไว้ ๘ เกลสร ประทานแก่ พระพรหม จำนวน ๒๔ เกลสร ประทานแก่ พระวิษณุ หรือ พระนารายณ์ จำนวน ๘ เกลสร และประทานแก่พระอัคนี หรือพระเพลิง จำนวน ๑๓๕ เกลสร ไว้อีกด้วย สร้างความเชื่อว่าพระอิศวร พระพรหม พระวิษณุ และพระเพลิง เทวดา ๔ องค์นั้นต่างสร้างช่างเผือกตระกูลต่างๆ ขึ้น ๔ ตระกูล จากดอกบัว โดยหมายว่าดอกบัวให้เป็นโลก พระพรหม พระอิศวร พระวิษณุและพระอัคนี มหาเทพทั้งสิ้น ทรงเนรมิตช่างจากกลีบและเกลสรบัว ที่พระนารายณ์ประทาน และสามารถแบ่งช่างมงคล เป็น ๔ ตระกูล ตามนามแห่งเทพหรือพระผู้เป็นเจ้าของผู้ให้กำเนิด คือ ช่างตระกูลพรหมพงศ์, ช่างตระกูลอิศวรพงศ์, ช่างตระกูลวิษณุพงศ์ และ ช่างตระกูลอัคนีพงศ์ ซึ่งมีช่างในตระกูลต่างๆ ดังนี้ **ช่างตระกูลพรหมพงศ์** มีตระกูลช่างโอยราพต, ช่างบุณฑริก, ช่างพราหมณ์โลหิต, ช่างกมุท, ช่างอัญชัน, ช่างบุษปทันต์, ช่างเสาวภาค, ช่างสุประดิษฐ์และช่างอีก ๑๐ หมู่ **ช่างตระกูลอิศวรพงศ์ มีตระกูล** ช่างอ้อมจักรวาท,

ช่างคชกรรณหัสติ, ช่างเอกทันต์, ช่างกาฬทันต์, ช่างจัตุศก, ช่างโรมทันต์, ช่างสิงหขงษ์, ช่างจุมปราสาท, **ช่างตระกูลวิษณุพงศ์** มีตระกูลช่างสังขทันต์, ช่างพะหัสติน, ช่างขมลบ, ช่างลบขม, ช่างครบกระจอก, ช่าง

พลุสดำ, ช่างสังขทันต์ อีกพวกหนึ่ง, ช่างโคบุตร, **ช่างตระกูลอัคนีพงศ์** สร้างช่าง ๕๑ จำพวก เช่น ช่างประพทจักรวาท, ช่างเศวตพระพร, ช่างปทุมหัสติ, ช่างเศวตคชราช, ช่างประทุมทันต์, ช่างประทุมพันต์, ช่างประทุมพันต์ มณีจักร เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีช่างชาติอานวยพงศ์ต่างๆ มีนามของช่างพึง และลักษณะของช่าง

ที่ให้โทษ ๘๐ ประการ ส่วนตำราคชกรรมนั้น เป็นศาสตร์โบราณที่นำไปสู่เครื่องรางของขลัง และองค์ความรู้การจับช่าง การฝึกช่าง การดูแลรักษาช่าง ที่เชื่อว่าช่างนั้นมีเทวดารักษา หมอความหรือครูช่างต้องฝึกและเรียนรู้ที่ต้องมี “ชนิก” ติดตัวเสมอ ซึ่งสามารถหายรายละเอียดจากตำรา และภาพเขียนที่ปรากฏโดยเฉพาะ ส่วน “ตัวช่าง” นั้นต้องไปหาเอาที่อื่น เป็นเรื่องนอกตำรา ครูเฒ่าถือว่าเป็นเสนียด

ชอกแซงงานศิลป์

กลับมาอีกครั้งพร้อมความเคลื่อนไหวในแวดวงศิลปะวัฒนธรรม... นิทรรศการเชิดชูเกียรติศิลปินอาวุโส “ศักดิ์ ขุนพลพิทักษ์” ศิลปินผู้ประสานจิตรกรรมไทยและตะวันตกอย่างลงตัว

นิทรรศการฯ รวบรวมผลงานการสร้างสรรค์ทางด้านทัศนศิลป์ที่สำคัญของศิลปินจัดแสดง ทั้งงานด้านจิตรกรรม ประติมากรรม ภายในนิทรรศการฯ มีผลงานร่วมจัดแสดงจากศิลปินผู้ทรงคุณวุฒิ อาทิ อาจารย์ปัญญา

วิจิตรอนสาร ศิลปินแห่งชาติ ศาสตราจารย์เกียรติคุณพงศ์เดช ไชยคุตร ศาสตราจารย์เกียรติคุณอรสริน กาสต์ สมภาพ บุตรราช ศิลปินรับเชิญ และศิลปินสำนักช่างสิบหมู่ เพื่อเป็นการเชิดชูเกียรติและเผยแพร่เกียรติคุณของศิลปิน ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์ ถนนเจ้าฟ้า ทั้งนี้ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ชมผลงานนิทรรศการฯ เบื้องต้นได้ทางเฟซบุ๊ก

อีกความเคลื่อนไหว **หนังไทยคลาสสิก “โจรแรมนรก”** หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน) นำภาพยนตร์ “โจรแรมนรก” ผลงานชิ้นเอกของ รัตน์ เปสตันยี หนังที่ได้ชื่อว่าล้ำสมัย กล่าวหาญในการเล่าเรื่อง และแตกต่างจากหนังไทยยุคเดียวกัน ทั้งในเชิงศิลปะ ทัศนคติ การถ่ายทำ และเทคนิคการเล่าเรื่องที่ยังคงความสดใหม่และชวนค้นหา ชมได้ทางช่องยูทูปหอภาพยนตร์.

พระรอดพิมพ์ใหญ่

เมื่อถึงพระรอด กรุวัดมหาวัน จังหวัดลำพูน คนรักพระส่วนใหญ่ก็มักต่อท้ายด้วยคำว่า "จามเทวี" แรกเริ่มเดิมทีมีผู้รู้เชื่อว่าเป็นพระศิลปะทวารวดีสร้างในสมัยที่พระนางจามเทวี สถาปนาอาณาจักรหริภุญไชย เมื่อราวต้นพุทธศตวรรษที่ 13-14

แต่ก็มีผู้รู้อีกกลุ่มใช้หลักทางพุทธศิลปะเชื่อว่าสร้างหลังจากนั้นราว 3-4 ร้อยปี

ในหนังสือสุดยอดพระเบญจภาคีเล่ม คุณกิติ ธรรมจรัส (พ.ศ.2536) คุณวิชัย อุทัย-สุทธิจิตร คนในวงการเรียก "ลี้ม กรุงไทย" เขียนไว้ว่าพระเจ้าอโนรธาหรือพระเจ้าอนิรุท

แห่งกรุงพุกาม พม่า ได้นำวัฒนธรรมพุกามแพร่เข้ามาพูนเมื่อราวปลายพุทธศตวรรษที่ 16 ศิลปะพระรอดจึงเป็นศิลปะพุกามผสมหริภุญไชย ซึ่งก็ถ่ายทอดศิลปะปาละ อินเดียผ่านลังกามาอีกที

หลักฐานทางโบราณวัตถุที่เก่าที่สุดในลำพูน อยู่ในพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติจังหวัดลำพูน คือศิลาจารึก พระเจ้าสรรรพธิธิ์ วัดพระเชตะวัน (วัดดอกแก้ว) และจารึกวัดมหาวัน

เขียนด้วยอักษรมอญโบราณ ระบุว่าพระเจ้าสรรรพธิธิ์ผู้ครองหริภุญไชย นคร สถาปนาวัดพระเชตะวัน และบูรณะวัดมหาวัน เมื่อ พ.ศ.1761

พระเครื่องสกุลลำพูนเนื้อดิน พระคง พระลือโจง พระเลียง พระบาง ควรกำหนด

อายุสมัยใกล้เคียงกับพระรอด โดยเฉพาะพระบางวัดต้นแก้ว มีศิลปะเหมือนพระพุทธรูปในเจดีย์อภัยทนต์ ในกรุงพุกาม ที่พระเจ้าจันทลิทระสร้างขึ้นราวพุทธศตวรรษที่ 17

เจดีย์วัดมหาวันถูกแผ่นดินไหวจนพังทลายลงเช่นเดียวกับพระเจดีย์กู่กุด พระเจ้าสรรรพธิธิ์ได้ซ่อมขึ้น พระรอดวัดมหาวันคงจะได้สร้างขึ้นพร้อมกับบรรจุไว้ในเจดีย์ที่ซ่อมขึ้นใหม่ ในครั้งนั้น

อีกหลักฐานยืนยันตำนานมูลศาสนาและศิลาจารึก กล่าวตรงกันว่า พระเจ้าสรรรพธิธิ์ ปรัชกาลที่ครองราชย์ ตรงกับ พ.ศ.1616-1661

ลี้มกรุงไทย ให้ข้อมูลการค้นพบพระรอดว่ามีการขุดหาพระรอดกรุมหาวันกันมานาน เรียกว่าพระรอดกรุเก่า แต่ที่พบมากเรียกว่ากรุใหม่ราวปี 2501 ขุดพบโดยบังเอิญในศาลาการเปรียญเก่า ซึ่งถูกถมหมุนหรือถมบ้าหมู พัดพังคนงานขุดหลุมเอาเสาขึ้นก็พบพระรอดหลายองค์ในหลุมเดียว

ต่อมาราวปี 2524 มีการบูรณะพื้นพระ

อุโบสถวัดมหาวัน พบพระรอดอีกหลายสิบองค์
ต่อจากนั้นมีการขุดบริเวณลานวัด ก็ยัง
พบพระรอดอีก จนการขุดขยายไปหลังวัด การ
ขุดทำกันต่อไป จนเมื่อท่านเจ้าคุณเจ้าอาวาส
มรณภาพกรรมการวัดมหาวันจึงห้ามขุดต่อไป

ด้วยการกลบหลุม โบกปูนซีเมนต์ทับ
พระรอดห้าพิมพ์ที่วงการเปลี่ยนมือ
ซื้อขายกันล้านขึ้นไป ล้วนแต่เป็นพระรอด
“กรูหม” สภาพส่วนใหญ่คมชัด แม้ล้าง
กราบดินออกหมดแล้ว ก็ยังเหลือกราบฝ้า

รารักจับแน่น ให้เห็นเป็นหลักฐานว่าเป็น
พระที่เก่าอายุเจ็ดพันปี

พระรอดองค์ในคอลัมน์วันนี้เป็นพิมพ์
ใหญ่ เนื้อเหลือง สภาพคมชัดทุกสัดส่วน
ปากคอคี่คางติดขัด รวมไปถึงเม็ดพระศก
ที่แทบจะนับเม็ดได้ตำหนิพิมพ์ครบทุกจุด
ในหลุมร่ององค์พระและซ่อโพธิ์
ติดรารักสีดำ และฝ้าดินบางๆ

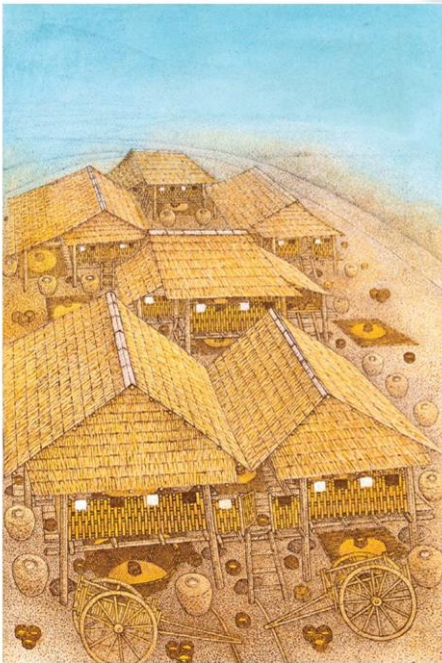
ด้านหลังปรากฏสัญลักษณ์ การกด
คลึงจากลายมือ เทียบเคียงได้กับด้านหลัง
พระรอดองค์กรูหลายองค์

พระรอดปลอม ทุกพิมพ์ทำได้ใกล้เคียง
มาก โดยเฉพาะเรื่องตำหนิพิมพ์ ที่ทำ
ตามได้ยาก ก็คือความเก่าตามอายุพระเนื้อ
ดิน ที่จมอยู่ในดินเกือบพันปี

พระรอดกรูมหาวันพิมพ์ใหญ่สภาพ
สวยคมสมบูรณ์เต็ม ที่อย่างองค์นี้วงการ
เขาไม่ถามราคากันเพราะราคาซื้อขายจริง
เขากันเป็นสิบล้านขึ้นไปนานเต็มที.

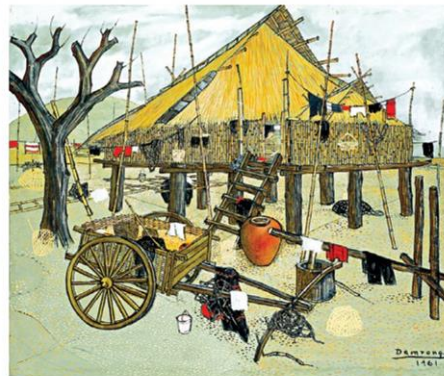
พลาซุ่มพล

'ดำรง วงศ์อุปราช : ทัศนศิลป์แห่งชีวิต'

ผลงานจิตรกรรม และภาพพิมพ์ ตัวอย่างบทความทางวิชาการ และวิดีโอสัมภาษณ์ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับใกล้ชิดกับ ผศ.ดำรง วงศ์อุปราช ศิลปินแห่งชาติสาขาทัศนศิลป์ (จิตรกรรม) ประจำปีพุทธศักราช 2542 ในบทบาทและช่วงเวลาต่างกันไป ทั้งหมดจัดแสดงในนิทรรศการ **ดำรง วงศ์**

อุปราช : ทัศนศิลป์แห่งชีวิต ณ ห้องนิทรรศการหลัก ชั้น 8 หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร นิทรรศการนำเสนอตัวตนของศิลปิน ผ่านแง่มุมของความสามารถอันรอบด้าน ซึ่งมีที่มาจากความกล้าคิดและกล้าทดลอง กระทั่งค้นพบแนวทางเฉพาะตัว ควบคู่กับความทุ่มเทตลอดระยะเวลากว่า 40 ปี เพื่อขับเคลื่อนวงการศิลปะ ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้าน **"ทัศนศิลป์"**สู่สาธารณชนวงกว้าง

จากนิทรรศการ นำส่วนหนึ่งมาเป็นข้อมูลก่อนเข้าชมอีกครั้ง ทั้งนี้เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 หอศิลป์ฯ ปิดให้บริการชั่วคราว นิทรรศการฯ แบ่งการจัดแสดงผลงานเป็น **4 ช่วงเวลา**สำคัญ ซึ่งได้แก่ **แสวงหาดำรงท่ามกลางกระแส**

ศิลปะไทยสมัยใหม่ : Painting Thai Modernism (พ.ศ. 2497-2505) ยุคสมัยแห่งการเรียนรู้รูปแบบศิลปะวัฒนธรรมสมัยใหม่ที่ไหลบ่าจากต่างประเทศ รวบรวมนำผลงานขณะเป็นนักศึกษา โดยได้รับแรงบันดาลใจจากสถาปัตยกรรมและวิถีชีวิตพื้นบ้าน สร้างสรรค์ผ่านเรื่องราวชนบทไทยผสมผสานรูปแบบของศิลปะตะวันตก เช่น ผลงาน **"หมู่บ้านชาวประมง"**

ตระหนักถึงความหลากหลาย : Discovering the Multiverse (พ.ศ. 2505-2518) เรียนรู้ถึงวิถีชีวิตที่แตกต่างและอิสรภาพของการแสดงออกทางศิลปะ รวบรวมผลงานจากการไปศึกษาต่อต่างประเทศ กระทั่งเดินทางกลับมาประเทศไทย ฯลฯ **ชีวิตแห่งสมดุล : Living in Consensus** (พ.ศ. 2519-2520) จุดเปลี่ยนบนเส้นทางศิลปะ รวบรวมนำผลงานเมื่อครั้งอาจารย์ได้รับทุนทำวิจัยด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่ประเทศญี่ปุ่น เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถาปัตยกรรมท้องถิ่นและสิ่งแวดล้อมรอบตัว ฯลฯ

และ **มุ่งมั่นค้นหาจิตวิญญาณอันนิ่งสงบ: Imagery of Serenity** (พ.ศ. 2520-2545) การตกผลึกจากประสบการณ์อันหลากหลาย สู่การต่อยอดพัฒนาผลงานศิลปะและวิชาการ ฯลฯ ผลงานยุคนี้เปรียบเสมือนภาพแทนอุปนิสัย วิถีชีวิต และจิตวิญญาณที่ค้นหาลึกลับซึ่งไปสู่ความสงบและสมดุล.

การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 แพร่กระจายในวงกว้างมากขึ้น ในช่วงนี้ "ที่มีมังกร" ขอบ้านออกไป เปิดประสบการณ์ตะลุยชมงาน ศิลปะแบบออนไลน์ ผ่านเฟซบุ๊กของ สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย (สสร.) กันนะครับ

เพียงแค่คลิกที่ข้อความ "#เล่าเรื่องร่วมสมัย" ก็จะพบกับองค์ความรู้ เกี่ยวกับวงการศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย อย่างรอบด้านมาเริ่มกันที่ โครงการ "ศิลปิน ร่วมสมัย สู้ภัยโควิด ด้วยจิตสำนึก" หัวข้อ "บันทึกคนไทย น้ำใจไม่มีหมด" ที่แสดงภาพถ่าย สะท้อนวิถีชีวิตคนไทย การทำงานของ บุคลากรทางการแพทย์ รวมทั้งสิ่งที่ ตั้งใจในช่วงการแพร่ระบาดของโรค โควิด-19 มาเผยแพร่ให้ทราบถึงแรงบันดาลใจแนวคิดเทคนิควิธีการ

ภาพ "ยงเส้น ไท-เดย" ผลงานนายประสพชัย จันตล ที่ได้รับรางวัลชนะเลิศ ประเภทบุคคลทั่วไป สื่อถึง "ยงเส้น" การนวดหนึ่งเดียวในเชิงคนงาน เจมย โดยถูกผ้าขาวม้าจำนวนมาก ห้อยลงมา ให้นมอวดจับยึดและใช้หัว นวดให้ถูกค่า เป็นการดำรงอาชีพภายใต้ สถานการณ์โควิด-19 ระบาด ซึ่งทุกคนต่างสวมหน้ากากอนามัยด้วย.

ภาพ "รอมล์ ที่อุ่นชาย" ผลงาน นายชลธรธรรม จงสอนสุข รางวัลชนะเลิศ ประเภทนักเรียน/ นักศึกษา บอกเล่าถึง ผู้คนบนรถเมล์ที่แน่น ขัดและอึดอัดสำหรับคน บินถนน ตัวสวมใส่ หน้ากากเพื่อป้องกัน โรค นอกจากนี้ ยังมี ภาพที่ได้รับรางวัลรองชนะเลิศและ รางวัลชมเชย สะท้อนเรื่องราวใน ชีวิตต่างๆ จากเหตุการณ์ที่เราเคย

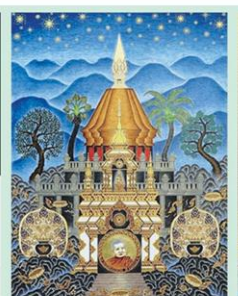
ของการถ่ายภาพ จากช่วงภาพ ผู้ผู้ชม ตลอดจนส่งต่อกำลังใจให้ คนไทยด้วยกันไว้ทุกครั้งที่ถ้า

มีภาพที่ได้รับรางวัลรองชนะเลิศและ รางวัลชมเชย สะท้อนเรื่องราวใน ชีวิตต่างๆ จากเหตุการณ์ที่เราเคย

แม่ปิ้ง" โดย บัณฑิต อุตจักรินทะวงค์ และ "พวงเสลด" งานสื่อผสมวิบนัน ไหม ด้าย บนลินิน ญี่ปุ่น ของ พัชรี ทินเพเนตร จาก โครงการ "Art

มุมมองด้วย มาต่อกันที่นิทรรศการต่างๆ ได้แก่ ผลงานของศิลปินที่เป็นของสะสมของสสร. เช่น ประติมากรรม สื่อผสม "ชีวิตที่เสียสมดุล" ของ ประสิทธิ์ วิชชาย ที่ศึกษาวัฒนธรรมอีสานที่บ้าน, ภาพ "วัดลอย-

for Life : สุขศิลป์แบบองค์กร รวม ศิลปะร่วมสมัยเพื่อ

สังคม" ที่มอบให้ โรงพยาบาลมหา-ราชชนนครเชียงใหม่, การ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ เชื่อมโยง กับบรรณศิลป์ ของ อ.อึ้งการ กัดยาวพงศ์ ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์

ขณะเดียวกัน มีการถ่ายทอดกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับ วิถีชุมชน เพื่ออนุรักษ์ พัฒนาและต่อยอดองค์ความรู้ ภูมิปัญญาสู่การสร้างสรรคศิลปะร่วมสมัย อาทิ โครงการ "วิถีชุมชน คนรักหนังช้าง สร้างชื่อไทย" การรวมพลัง ศิลปินเมืองสุรินทร์ สร้างงานศิลปะ เพิ่มมูลค่าทาง เศรษฐกิจและการท่องเที่ยวใน จ.สุรินทร์, เทศกาล ศิลปะ "จากรากสู่ร่วม สีสันสุขใจ สายใยชุมชน" ภาภูมิปัญญาของชุมชนเมืองเชียงใหม่ ประดิษฐ์ "ลุง" ใช้ประดับตกแต่งเป็นโมบายแขวนตามบ้านและวัด เพื่อให้เกิดเป็นแลนด์มาร์กช่วยกระตุ้นการท่องเที่ยว วิถีวัฒนธรรม เป็นต้น.

